

van de funderingen, zoals deze van de absis van het zuidelijk transept, tussen de Doornikse steen ook witte kalksteen aangetroffen werd, zodat het duidelijk wordt, dat beide materialen tegelijkertijd bij het optrekken van de romaanse kerk aanwezig waren. Het is dan ook goed te begrijpen, dat men bij het optrekken van de vieringstoren de voorkeur heeft gegeven aan de witte kalksteen, waarvan het soortelijk gewicht veel kleiner is dan van de Doornikse steen.

Uit wat kon vastgesteld worden bij het openbreken van de bevoering binnen de kerk, blijkt, dat het vloerpeil geen merkbare wijzigingen heeft ondergaan en ten naaste bij nog steeds overeenstemt met het huidige peil. De kerk bevindt zich overigens op een kleine verhevenheid, zodat een aanhoging van de bevoering zich hier nooit opgedrongen heeft.

Het vlak afgesloten koor, dat ook hier kon teruggevonden worden, is tijdens de Romaanse periode in het Graafschap Vlaanderen, de meest voorkomende vorm ⁴.

Slechts weinige gevallen van romaanse kerken van dit gebied zijn ons bekend, waar de transeptarmen met zekerheid of hoogst waarschijnlijk van absissen voorzien waren. Te Harelbeke is dit het geval geweest ⁵, en er zijn gegevens voorhanden, dat ze ook te Wulveringem aanwezig waren ⁶.

Opgavingen en steekproeven bij andere Romaanse kerken, zouden denkkelijk wel in sommige gevallen het vroeger bestaan van dergelijke absissen aan het licht kunnen brengen.

H. A. PAUWELS.

OVER EEN SCHILDERIJ VAN G. DE PÉLICHY

Onder nr. 47 bewaart het Stedelijk Museum te Brugge een *Ecce Homo* (ovaalvormig op doek, h. 0,56 m., br. 0,47 m.), geschilderd door barones Gertrude de Pélichy. Het is geen oorspronkelijk werk, maar een kopie van een tableau van de

⁴ BR. FIRMIN, *op. cit.*, blz. 287.

⁵ BR. FIRMIN, *op. cit.*, blz. 179.

⁶ BR. FIRMIN, *op. cit.*, blz. 274.

bekende Italiaanse meester Guido Reni (1575-1641), die thans in de Galerie te Dresden berust. Het werk van Gertrude de Pélichy is nochtans niet zonder verdienste, want in het naschilderen van werken van oudere meesters muntte zij uit.

De vroegere catalogus van het Stedelijk Museum te Brugge, door W. H. J. Weale¹, vermeldt niet hoe en wanneer de stad Brugge van het bovengenoemde schilderij in het bezit kwam. De auteurs van de tegenwoordige catalogus, E. Hosten en E. I. Strubbe², weten daarentegen te melden, dat het stuk aan de Brugse Academie voor Schone Kunsten geschonken werd door de erfgenamen van de kunstenaar.

Deze overleed op 6 Maart 1825 in haar woning in de Dweersstraat te Brugge³. Het was haar neef, baron J. B. de Pélichy van Huerne, die het Ecce Homo-paneel erfde en het op 1 September daaraanvolgende aan de Brugse Academie overmaakte, samen met een begeleidend schrijven, waarvan de tekst aldus luidt :

„A messieurs le Président et Membres composant la Jointe de l'Académie Royale de peinture, sculpture et architecture de Bruges.

Messieurs,

L'intérêt que feu demoiselle Gertrude baronne de Pélichy, notre honorée tante, n'a cessé de prendre, jusqu'à la fin de sa carrière, à la prospérité de l'Académie Royale de peinture de Bruges, et aux progrès des élèves distingués, qu'elle a produits, nous fait vivement désirer que le souvenir de ses sentimens puisse se perpétuer parmi les Membres de cette Académie, si justement renommée. C'est pour obtenir ce bût, que nous prenons la liberté de vous offrir un de ses ouvrages, avec prière de lui accorder une place

¹ *Catalogue du Musée de l'Académie de Bruges*, Brugge-Londen, 1861.

² *Stedelijk Museum van Schone Kunsten. Geïllustreerde Catalogus*, 3e ed. Brugge, z. j. Er bestaat ook een Franse en een Engelse uitgave.

³ Een portret van Gertrude de Pélichy, geschilderd door J. B. Suvée, wordt in de schatkamer van de Heilig-Bloedkapel te Brugge bewaard.

dans la collection des tableaux, qui ornent les salles de l'Académie. Nous osons espérer que vous voudrez bien accueillir ce vœu, et recevoir la sincère expression de la haute considération, avec laquelle j'ai l'honneur d'être, messieurs,

votre très humble et obéissant serviteur

(*get.*) J. B. de Pélichy van Huerne.

Bruges, le 1 Septembre 1825" ⁴.

In de eerstvolgende samenkomst van het bestuur, of beter gezegd van de Jointe van de Academie, op 16 September 1825, gaf de secretaris kennis van de gift en van het medegaande schrijven, en deelde de voorzitter mede, in naam van de Academie de milde schenker reeds de „schuldige dankbaarheid bij brieven te hebben betoont". Hierop werd eenparig besloten de brief van baron de Pélichy van Huerne in het archief van de Academie „ter eeuwige gedagtenis " te bewaren en het „konstuk" in de „pronkzaal onder de voorwerpen van kunst" een plaats te geven ⁵.

Ingevolge een overeenkomst tussen de Jointe en het stadsbestuur, door de Gemeenteraad op 30 Juli 1892 bekrachtigd ⁶, kwam de schilderijenverzameling van de Academie in het bezit van de stad.

A. SCHOUTEET.

⁴ Brugge, Stadsarchief, fonds van de Academie : *Ingekomen brieven*.

⁵ Brugge, Stadsarchief, fonds van de Academie : *Resolutiën van het bestuur*.

⁶ Zie : *Bulletin Communal de la ville de Bruges*, tom. XXXVI (1892), blz. 328. De tekst van de overeenkomst vindt men op het Brugse Stadsarchief in portefeuille : *Gruuthuse-Museum 1888-1923*.